když nepomáhá ani rodina

Vložil Lucka - 29/07/2011 00:54

Dobrý večer, já s mámou kvůli jejímu pití (kterému holduje už aspoň čtvrt století, tvrdému, "víkendovému", většinou jen pro povzbuzení, ale při problémech do totální změny osobnosti - agresivity, napadání, vydírání,..., však to znáte) nemluvím 6 let. Několikrát jsem zkusila nabídnout smír, ale nikam to nevedlo.
Celou tu dobu, co jsem od ní, se sebeobviňuji, že nedělám dobře, ale nechala jsem si poradit, nejen na tomto webu, že tento přístup, buď alkohol nebo já, v pořádku je a toho se držím, abych se nezbláznila. Protože!
Do doby před těmi 6 lety, když byla opilá, tak si to vždy ventilovala jen na mně a mladším bráchovi. Ale jakmile jsem ji opustila, začala při svých depresích kombinovaných s alkoholem, obtěžovat i ostatní příbuzné a své kamarádky. A ti, protože na to nebyli zvyklí, mně začali kontaktovat, že je to kvůli mně, co jsem jí to provedla, takhle ji, na prahu klimaktéria, opustit, že to se nediví, že začala pít. Bylo pracné nenechat se zviklat, musela jsem být na ně někdy i zlá = neoblomná, ale dosáhla jsem alespoň toho, že už mě nekontaktují tak často.
Ale přesto se tu a tam ozvou - dokonce ve chvílích, kdy byste čekali, že budou brát ohled spíš na mně: když jsem byla rizikově těhotná, tak mě strýc=její bratr donutil, ať jí (tehdy po 5 letech nemluvení s ní) to dám vědět. V kostce: skončilo to tím, že na mě ožralá řvala do telefonu a strýcova rodina, která ji pak musela utěšovat, mi měla za zlé, že jsem ji k sobě hned nepozvala, když si to ona přála. Když jsem porodila, dala jsem jí další šanci, dceru jí ukázala a řekla jsem jí, ale vyber si, buď vnučka nebo pití. Za měsíc mi opět udělala telefonickou scénu pod vlivem (tentokrát kvůli svatbě, kam jsme nepozvali příbuzné), takže od té doby s ní opět nemluvím. A opět ostatní příbuzní byli "na její straně", že ta ťafka, kterou jsem jí zasadila tím, že jsem jí nepozvala na svatbu, byla oprávněný důvod pro její opití se.
Ono, i ostatní příbuzní mají velice vstřícný přístup k alkoholu, sami si také dost často a ve větší míře dopřávají, což v dnešní době není nic neobvyklého. Ale nejsou soudní v tom, aby si přiznali, že problém není ve mně, že už to mámino pití na svůj úkor nehodlám snášet, ale v mámě, která by neměla pít vůbec. Oni ji znají převážně v těch chvílích, kdy pije s nimi a to je společenská a zábavná a když se z toho pak léčí, tak u toho už nejsou a ona se z nepříjemné kocoviny nějak vyspí sama (příp. si možná k nim nedovolí tolik, jako k nám dětem, ke kterým měla majetnický vztah). A proto si myslí, že matka pití zvládá a má s ním problém pouze, když jí k tomu dám nějaký závažný důvod.
Takže můj dotaz zní - jak na ostatní příbuzné? A kamarádky, které mě vždy dorazí větou: ale vždyť je to Tvá matka, měla bys... Do prčic, to je tak těžké se neustále obhajovat, jako kdybych něco provedla já! Je mi 35, mám spokojený (konečně!)rodinný život, ale zbavit se té "spoluzávislosti" se nedokážu, i když už jsem od mámy pryč! Navíc bych se asi potřebovala na někoho zlobit za nehezké dětství a mládí, vím, že na matku nemůžu, protože ona je ta nemocná, ze které to dělá alkohol, na ostatní příbuzné se také zlobit nemůžu, protože možná také vlastně trpí syndromem "spoluzávislých", tak na koho? Zlost tak samozřejmě obracím proti sobě a ničím se - koušu si nehty a přejídám se, už jsem na pomezí obezity - taky pěkná závislost, to jídlo.
No, nic, to sem asi úplně nepatří. Jestli máte podobnou zkušenost, budu ráda za podělení se, mám pocit, že jsem v tom sama, že jinde se rodina semkne "proti" alkoholikovi a jen u nás je to skoro obráceně :o(
Díky a dobrou noc.

==========

Re: když nepomáhá ani rodina

Vložil Ondřej Zatloukal - 08/08/2011 01:20

Lucko,

můj otec také pije. Vaši situaci znám. Já, matka a bratr jsme na něj zkusili všechny možné taktiky, rady, zkušenosti ostatních a nic. Nyní s ním komunikujeme velmi málo, matka se s ním rozvedla a co myslíte? Jeho matka (moje babička) je pořád na jeho straně, takže to je tak, že on si pije spokojeně dál, ale my nevycházíme s babičkou, což nás velmi mrzí.
Nevím, jak vám poradit, ale něco bych měl. Určitě máte někoho, kdo Vaše chování chápe (u mě moje přítelkyně), na toho se vždy se vším obraťte a alkoholika neřešte. Je to škoda, že člověk spolu s alkoholikem ztratí i další lidi, které má rád, ale bohužel, to se stává.
A kec "Je to tvoje matka" je opravdu kec. Kolikrát já jsem řekl "Jsem tvůj syn, přestaň prosím pít"... potom milion slibů a stejně z toho jen kecy. Sliby sliby a za 5 minut za rohem obrátí flašku.
Holt najděte si někoho, koho máte ráda a on má rád Vás a na ostatní se "vybodněte" a tím myslím bohužel i matčinu rodinu.

==========

Re: když nepomáhá ani rodina
Vložil maja - 09/08/2011 22:26

Ahoj...me je 22 jsem ve stejne situaci jako ty kdyz jsi bydlela s mamou ...ale bohuzel i muj tata ma sklony k piti ...mam i starsiho brachu ktery uz snami nebydli(nase situace trva od mích 6 let) ...kazdopadne bych ti chtela napsat ,ze jsi se rozhodla spravne a uprimne clovek ,ktery nechape tvoji situaci at je to i pribuzny a dava to za vinu tobe je hlupak ,jelikoz si nedokaze predstavit jako my jake to je todle prozivat doma!!Ty bud stasna za to ze mas manzelela ,ktery te ve vsem urcite podporuje a zamer se na svou dcerku a bud stastna nemuzes se satle tim zatezovat pokud si nekdo zaslouzi zit normalni klidny zivot tak jsme to my a ja muzu jen doufat ze se taky dokazu odstehovat a zit normalne klidne a nemit z toho vseho spatnou naladu atd sama vis...Pa Maja

==========

Re: když nepomáhá ani rodina
Vložil maja - 09/08/2011 22:30

Ahoj.Lucko....me je 22 jsem ve stejne situaci jako ty kdyz jsi bydlela s mamou ...ale bohuzel i muj tata ma sklony k piti ...mam i starsiho brachu ktery uz snami nebydli(nase situace trva od mích 6 let) ...kazdopadne bych ti chtela napsat ,ze jsi se rozhodla spravne a uprimne clovek ,ktery nechape tvoji situaci at je to i pribuzny a dava to za vinu tobe je hlupak ,jelikoz si nedokaze predstavit jako my jake to je todle prozivat doma!!Ty bud stasna za to ze mas manzelela ,ktery te ve vsem urcite podporuje a zamer se na svou dcerku a bud stastna nemuzes se satle tim zatezovat pokud si nekdo zaslouzi zit normalni klidny zivot tak jsme to my a ja muzu jen doufat ze se taky dokazu odstehovat a zit normalne klidne a nemit z toho vseho spatnou naladu atd sama vis...Pa Maja

==========

Re: když nepomáhá ani rodina
Vložil Lucka - 30/08/2011 18:07

Ondřeji i Majo, díky moc za povzbudivá slova. Jsem ráda, že "v tom" nejsem sama, i když to není pěkná situace a i Vám k Vašim osudům "kondoluji" :o(
Když se mi dlouho na můj dotaz zde nikdo neozýval, už jsem začínala zase pochybovat, zda není chyba ve mně, no, jsem taky trochu z toho všeho psychouška :o) A proto se ozývám až dnes, protože už jsem sem přestala nakukovat a dnes jsem si po dlouhé době vzpomněla... Tak ještě jednou díky za reakce. Máte pravdu, naštěstí mám vedle sebe rozumného chlapa a krásnou, zdravou holčičku a ve chvílích, kdy mě přepadají chmury, tak si je snažím vyhánět právě jejich pomocí.
Tak i Vám držím pěsti, ať se Vám daří! L.

==========

Re: když nepomáhá ani rodina
Vložil Anna - 30/08/2011 21:07

Lucko a ostatní. Já jsem bohužel ta, s kterou moji blízcí zažívali to, co vy. Vím, že se člověk najednou ocitne v situaci, kdy ho alkohol naprosto ovládne a není schopen racionálně myslet. Tedy myslet ano, ale jen na pití. Naprosto začarovaný kruh. I v období nepití, člověk neuvažuje, že on má problém, pití má tendenci bagatelizovat, problém mají ostatní ne on. Já jsem si po třech letech pití, uvědomila, že takhle tam s nimi být nemůžu a nechci být. I když jsem se snažila v období nepití zase fungovat lépe, stejně jsem cítila tu nedůvěru a ignorování. Pokud u vašich blízkých bude někdo, kdo na nimi nějak drží ochranou ruku, tak tento pocit u nich nenastane a oni nebudou chtít něco změnit.
Lucko, zkus napsat mamince dopis, dej jí vědět, že jí máš ráda, ale to jak to teď je tě trápí a zároveň je pro tebe nepřijatelné. Dej jí vědět, že kdyby potřebovala pomoc v okamžiku, kdy se svým alkoholismem bude chtít něco dělat, pomůžeš jí. Možná by jsi mohla zkus se se svým trápením svěřit nějakému psychologovi. Líba má zkušenosti s AA, kde by ti jistě pomohli se nějakým způsobem s touto situací vyrovnat. Přeju hodně sil.

==========

Re: když nepomáhá ani rodina
Vložil Lucka - 14/09/2011 21:18

Anno, díky za tip, ale nabídnout pomoc jsem už (několikrát, přesně v duchu, jak píšeš) zkoušela a nepomohlo to :o(Odstěhovali jsme se do zahraničí, tak stejně moje pomoc (aktivní) teď už ani moc nepřichází v úvahu, tak se smiřuji s tím, že jsem přišla o matku a s ostatními v rodině budu holt na kordy, oni si jednou té MOJÍ pravdy všimnou...

==========

Re: když nepomáhá ani rodina
Vložil Anna - 14/09/2011 22:29

Lucko víš proč sem píšu? Protože jsem na tom byla taky tak hrozně a dokázala jsem se z toho dostat. Tak asi chci ostatním dodat odvahu s tím něco dělat. Protože to jde. Ale u někoho to prostě nejde. Pokud se z toho maminka už nedostane, tak to prostě je její volba a ty jsi dělala co jsi mohla. Ale i v jejím životě bylo někde něco špatně, že to neumí zvládnout a zvykla si utíkat od reality. Teď je ale ve stadiu fyzické závislosti a už to asi vzdala. Teď jde o to jak se s tím vyrovnáš ty. O mámu jsi nepřišla, jen

je strašně moc nemocná a nechce se uzdravit. Ale i tak má chvilky, kdy si to uvědomuje a trpí a proto znova a znova tu bolest zapíjí. Jak píšeš o rodině, tak nečekej, že ti třeba někdy dají za pravdu. Třeba ano, ale třeba taky ne. A i s tím se nauč žít. Já jsem měla a mám s mámou komplikovaný vztah. Někde tam dávno v dětství bylo něco špatně a já jsem šla do života nepřipravená. A když se jednou nakupilo těch problémů moc, tak jsem přišla na to jak je úlevné si ulevit alkoholem. Prošla jsem si peklem, s tím bohužel i moje rodina, ale teď je nám všem dobře. Děti vědí, že mamka prostě jednu chvíli něco neuměla, dělala špatně, ale dokázala se z toho dostat a ten vztah mezi námi je tím o moc silnější.
Přeji ti Lucko moc sil :)

==========

Re: když nepomáhá ani rodina
Vložil Liba - 15/09/2011 04:38

Máma už asi nemá sílu skončit s pitím, dobře jí není, Ty si Lucko nic nevyčítej, nejde jí pomoc, když ona nechce přestat, nemůže.

==========

Re: když nepomáhá ani rodina
Vložil Lucka - 25/10/2011 22:20

Anno, Líbo, díky oběma za podporu. A to nejen mně, ale i za to, jak jste obě aktivní na celém tomhle webu. Všimla jsem si, že jste občas za své tipy, rady a povzbuzení i třebas nepochopeny a slovně "napadány", ale osobně to od Vás považuju za hrozně obětavé a vstřícné a užitečné.
Tak Vám aspoň touto minipochvalou chci udělat radost, kterou se snažíte vnést do života všem, kterým radíte!
A Anno, díky i za "náhled" do myšlenek z té druhé strany na Vašem příkladu. Moc Vám přeji a gratuluji, že to zvládáte.
Mějte se moc hezky a přeji (opět Vám oběma) spoustu pěkných let bez alkoholu!
Lucka

==========

Re: když nepomáhá ani rodina
Vložil Liba - 26/10/2011 04:43

Lucko, já děkuji, víš, když člověk zažije peklo s alkoholem, vylíže se z toho,má chuť pomáhat, protože nepřeje nikomu to zlo, slabost, slzy, smutek.....vím, co čeká každého abstinenta, nemoc máme stejnou.A ti, co nadávají, na ty se nezlobím, většinou jsou to takový, co nezvládají abstinovat, kopou, závidí.Jsou nešťastný.Taky jsou tací, co se serou do všeho, přechytralý, neví nic, prostě hlupáci, a ti nás urazit nemůžou.My, co jsme si tím prošli, máme VŠ alkoholickou života, ani lékaři neví tolik, co my.

==========

Re: když nepomáhá ani rodina

Vložil Anna - 26/10/2011 07:26

Luci, i já děkuji za děkuji.Teď jenom k tobě. Pro tebe, aby jsi přijmula maminku taková jako teď je. Určitě mě měla a má moc ráda. V jednu chvíli v životě ji nebylo tak dobře, že si zvykla řešit všechny své smutky, problémy tím, že začala útíkat do světa alkoholického světa, do atupení mysli alkoholem. Dostala se do stadia, kdy její mysl a potřeba je zcela ovládaná jen a jen alkoholem. I když má určitě světlé chvilky, kdy si nesmyslnost svého konání, ale bohužel její mysl je nemocná a ona sama nemá šanci přestat. Vím, že jsi dělala, děláš a dělat budeš to co pokládáš za správné, ji pomoci. Ale důležité pro tvůj další život je fakt, aby jsi si nevyčítala, že skutečně nemůžeš pomoci v rozhodnutí na jejím životě něco změnit. Každý alkoholik nebo i jinak závislý, má možnost uvědomit si, že je nemocný a může najít pomoc jak se z toho dostat. To rozhodnutí je všaj jen a jen na něm. Žij si svůj život a nevyčítej si, že jsi neudělala dost proto , aby se šla léčit. Přijmi fakt, že to tak prostě je. Moje matka nikdy neměla problém s alkoholem, ale dělala věci, které mě trápily a trápí, ale naučila jsem ji přijmout takovou jaká je. Naděje, že by se mohlo něco změnit, tu budu mít v sobě pořád, ale už se k ní neupínám. Vím, že jí budu vždy nablízku a udělám všem co budu moci, ale tu snahu by měla udělat především ona sama. Naučila jsem se žít s tímto vědomím. Žiju teď především svůj život a snažím se, aby byl smysluplný. Můj největší úkol je dobře vychovat své děti a snažit se poslat je do života lépe připravené než jsem byla já.
Moc ti přeju do dalšího života, ať se ti daří, ať si nevyčítáš, že za to jaká maminka je nějakým způsobem můžeš nebo, že jsi neudělala dost. Nedávno jsem tady doporučovala knížku " Když naši blízcí pijí". Dá se z ní pochopit to, v jakém bludném kruhu alkoholik žije a jaký postoj můžou zaujmout právě blízcí, kterých se to bohužel týka a zaujmout k tomuto problému svůj postoj.
Přeju hodně sil.

==========